

v gorovju je šlo vkljub ljutemu odporu so-
vražnika naprej. Zopetni rumunski napadi na
Mgr. Kasinului in pri klostru Lepsa
(v dolini Putne) so se z velikimi izgubami
izjalovili. — Armada Mackensen. V zo-
petnem napadu naskočili so pruski in ba-
varski regimenti ruske postojanke severno od
Focsani. Pripeljali smo 1300 vjetih, 13
topov in veliko število jarkinega orožja.

Prvi generalkvartirni mojster
Ludendorff.

Kdor svojih kurjih očes ne odstrani, mu je vsaka pot muka ter
slabi z bolečino tudi celo telo. 502

Bolečin prosta odstrani- tev kurjih očes

je za vsakogar, ki jih ima, prava blagodat. Nikoli ne moremo do-
volj svariti pred izrezavanjem kurjih očes. Lahko vrežemo preglo-
boko, ne da bi to opazili, noga je vedno izpostavljena prahu in
nesnagi, to pride v rano in nešteto slučajev krvnega zastupljenja
s smrtnim izidom se je na ta način že zgodilo. Kurja očesa se
dado brez noža lahko, zanesljivo in hitro odstraniti s Fellerjevim
turistovskim obližem z znamko „Elsa“. Obliž za kurja očesa, cena
1 krono, v škatljah 2 kroni, ali Fellerjeva turistovska tinktura z znam-
ko „Elsa“ (lekoča tinktura za kurja očesa, cena 2 kroni). Tisoči
turistov, orožnikov, pismonoš, vojakov, kmetov in dam, ki nosijo
ozke čevlje, kakor tudi vsi, ki so ga rabili, ga priporočajo kot
sredstvo, ki najhitreje in zanesljivo odstrani kurja očesa. Dočim
odstrani večina drugih sredstev zoper kurja očesa, kakor tudi
izrezavanje, piljenje itd. samo gornji del kurjih očes, korenino pa
puste, tako da kurja očesa hitro zopet zrastejo, odstranijo prej ime-
novani izdelki kurja očesa popolnoma s korenino vred. Oba izdel-
ka kakor tudi prašek proti potenju telesa in nog (cena 1 krono), za
zavoj in poštino 2 K 30 h več, se naroči pri E. V. Fellerju, le-
karnarju, Stubica Elsa-trg št. 241 (Hrvatsko).

Vojna na morju.

Potopljeni!

W.-B. Berlin, 3. avgusta. V Atlant-
skem oceanu in Severnem morju so naši pod-
morski čolni zopet 4 parnike in 6 jadernic
potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nemški letalci nad Grško.

W.-B. Berlin, 4. avgusta. Dne 2. in
3. avgusta napadla so nemška pomorska letala
angleško letalno postajo na otoku Thasos
v Egejskem morju uspešno z bombami. Opazilo
se je močni požarni učinek in veliko število
eksplozij.

Šef admiralnega štaba mornarice.

20.500 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 4. avgusta. Novi uspehi
podmorskih čolnov na severnem bojišču:
20.500 prostornih ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

24.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 5. avgusta. V Atlant-
skem oceanu in v Severnem morju so naši
podmorski čolni zopet 6 parnikov in 2 jader-
nici potopili. Med njimi se je nahajal obo-
roženi angleški parnik „Paddington“ z 8000
tonami železne kovine iz Cartagene v Glasgow,
ki je bil po dveurnem artiljerijskem boju po-
topljen. En angleški mašinist je bil vjet. Na-
dalje se je potopilo en angleški oboroženi
tank-parnik. Ostali štiri parniki so se iz moč-
nega varstva sestrelili. Od jadernic je imela
ena premog naložen.

Nemški uspehi na morju.

W.-B. Berlin, 7. avgusta. V severnem
zatvornem okolišu se je z delovanjem naših
podmorskih čolnov zopet 22.000 prostornih

ton potopilo. Naša letalna brodograja na kur-
landskem obrežju obmetala so v zadnjih ted-
nih vojaške fabrične naprave od Dün-
nünde ter utrjene pristaniške naprave na
južnem obrežju otoka Oesel z razstrelnimi
in požarnimi bombami. Opazilo se je dobre
uspehe. Vkljub močnemu protidoporu so se
vsa letala brez izgube ali poškodovanja
vrnila.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Izgube sovražnikov.

W.-B. Berlin, 6. avgusta. Sovražna
zveza izgubila je v tretjem vojnem letu od
2. avgusta 1916 pa do 1. avgusta 1917 na
prostoru vojnih ladij vsled delovanja podmor-
skih čolnov in min nemških bojnih sil ali pa
vsled drugih vojnih odredb okroglo 286.000
ton.

Izpred sodišča.

1823% dobička.

Chemnitz, 1. avgusta. Konjerejec in
trgovec Julij Schwarzenberger je
umetno žido, ki jo je bil kupil po 91 pfeni-
gov za eno kilo, prodajal po 17 mark 50
pfenigov, torej z dobičkom 1823%. Obsojen
je bil na 6000 mark globe.

Prijetna ječa.

Praga, avgusta. Češki listi poročajo:
Na predvečer 500-letnice smrti Jana Hus
vpriporili so v taboru internirancev v Göllers-
dorfu češki in italijanski vjetniki spominsko
slavnost, pri katerih se je držalo tudi celo
vrsto čeških in italijanskih govorov. Eden
govornikov, urednik Spatny iz Prage, bil
je potem zaradi veleizdaje na 12 let težke
ječe obsojen. — Stvar je res zanimiva. Češki
in italijanski sovražniki Avstrije imajo torej
še v ječah proketo lepo „svobodo“.

Kupčija z marmelado.

Dunaj, 4. avgusta. Pred sodnijo se je
imel zaradi navijanja cen že s 4 meseci stro-
gega zopora in 4000 kron globe predkazno-
vani Laib Isler zopet zaradi navijanja cen
zagovarjati. Nakupil je 10.000 kil marmelade
po 110 K za 100 kg in jo prodal takoj zopet
po 123 K za 100 kg; zaslužil je torej brez
vsacega truda pri vsakih 100 kil 13 kron.
Sodnija je obsodila nesramnega juda na 3
mesece strogega zopora in 6000 K globe.
Radovedni smo, če se bode krivonosni pošte-
njak zdaj poboljšal; po našem mnenju ne,
ako se mu bode i znanprej dovolilo kupče-
vanje. Take lopove bi morala oblast sploh
neškodljive napraviti...

Rosenzweig in njegovi „kšefti“.

Dunaj, 5. avgusta. Na Ogrsko pristojni
trgovec Samu Rosenzweig nakupil je v
namene navijanja cen na Dunaju in v Ja-
gerndorfu usnje za čevlje. Vkljub temu, da je
bil glasom obrtnega lista le za komisijso
kupčijo z usnjem opravičen, izvrševal je ob-
sežne kupčije na lastni račun in lastno ime.
Ker Rosenzweig za te kupčije ni imel po-
trebnega denarja, moral je kupljeno usnje še
pred dobavo oddati. Zaradi navijanja cen
bil je na 6 mesecev strogega zopora in
10.000 kron globe obsojen.

Razno.

Dr. Jos. Höhn †.

Iz Radinskih Toplic prihaja tužna
vest, da je g. dr. Jos. Höhn dne 25. p. m.
pri nekem izletu na goro Donati pri Rogatcu
ponesrečil in pri temu svojo smrt našel. Po-
kojnik, ki je na tako tragični način izgubil
svoje življenje, spadal je med najznamenit-
ejše osebe na Spodnjem Štajerskem. Bil je

duša Radinskih Toplic. Ali tudi kot zdravnik
in človek je tisočerm pomagal in si pridobil
bil ljubezen ter spoštovanje tisočerm. Bil je
čist značaj in mož, ki si svojega poštenega
prepričanja ni pustil od nikogar vzeti. Nam
je bil vedno zvesti pristaš. Izražamo tem po-
tom sorodnikom najpriprčnejše sožalje. Poko-
niku pa, ki so ga začasno na rogaškem po-
kopališču pokopali, bodi zemljica lahka!

Hans Spruschina †.

Presenetljiva, grozovita nesreča iztrgala
je iz srede meščanov v Ptujju mladega,
splošno priljubljenega in spoštovanega obrt-
nika, g. Hansa Spruschina, mehanika in
posestnika. Nesrečnež je bil v svrhu žetvenih
del od vojaščine oproščen. Nadzoroval je dela
pri mlatilnem stroju na posestvu minoritov. V
izvrševanju težke službe prišel je v stroj, ki
mu je nogo do kolena zdrobil. V bolnišnici
so ga vojaški zdravniki operirali, ali nesre-
než je izgubil že preveč krvi, tako da je po-
noči izdihnil. Komaj 27 let star nas je ubogi
Spruschina, ki je bil tudi med našim kmet-
skim ljudstvom kot eden sinov stare obrtniške
družine v Ptujju znan, zapustil. Bil je priden
obrtnik, ljubeči soprog in oče, zvest značaj
in vesele narave. Za Avstrijo in za štajersko
domovino je bilo njegovo odkrito srce vneto.
Krasna bodočnost je stala pred njim, ko bi
ga nemila smrt tako kmalu ne porazila. Po-
greb, ki se je vršil po vojaškem obredu, bil
je znamenje splošnega spoštovanja, ki ga je
pokojnik žival. Dolgo vrsto let že ni bilo
tako velikega in lepega pogreba. In ko so
pevci zapeli ob odprtem grobu slovesno pe-
sen, ko so vojaki oddali častno salvo, zarosilo
je vsako oko. Ta splošna ljubezen naj bodo
nesrečnim sorodnikom v tolažbo. Ti ubogi
naš prijatelj pa spavaj pod zeleno grudo
tvoje domovine, spavaj mirno in počivaj, kajti
naša srca te ne bodo pozabila...

* * *

Ne prenačaj, jugoslovanski gospodje! Zaradi
našega impozantnega zborovanja v Ptujju so
se pričeli gospodi v uredništvih „Straže“ in
„Gospodarja“ že zadnji ostanki pobožnih
možganic mešati. Na eni strani psujejo z
znanim barabskim tonom podivjanih dervišov
našega urednika, ki se njih psovkam seveda
smeji s prepričanjem, da oslovski glas ne gre
v nebesa, — na drugi strani pa delajo že
tako, kakor da bi stali neposredno pred uresni-
čenjem jugoslovanske države. Tako delajo ti
smešni kričači, kakor da bi se jutri v Sre-
dišču ali Šiški kronalo blagoslovljenega dra-
Korošca za jugoslovanskega vladarja, seveda
po srbskem obredu in v navzočnosti vseh tistih
poštenjakov, ki jim je cesarska milost duri
ječe odprla. „Gospodar“ se že naravnost to-
goti in določuje ter zapoveduje, kdo da bode
smel biti v jugoslovanski deželi. „Štajerc“ in
njen hudobni urednik se bo moral seveda
tako preseliti, kajti zanj ni prostora v državi
Korošcevi... No, gospodje, ne prenačajte se!
Prvič se gotovo „Štajerc“ in njegov urednik
ne bodeda zato potegovala, da bi živel v
„jugoslovanski“ državi, kajti navajena nista
lizati pete politikujočim popom, kakor dela
to danes slovenska nekdanja „liberalna“ inteli-
gencia. Sicer pa je za to preskrbljeno, da
drevje ne bode zrastle v nebesa in tako eks-
presno se jugoslovanske države menda še ne
bode uresničilo. Počasi vozite, razburjeni
politiki v frakih in talarjih!

Visoko odlikovanje. Njeg. c. in k. visokost
feldmaršal nadvojvoda Evgen je delovanje
pisatelja in direktorja Otona Hofbauer
iz Dunaja, prostovoljnega sotrudnika koncert-
nega referata družbe „Rdečega križa“, ki si
je pridobil tudi za ptujske vojaške bolnišnice
prav posebne zasluge, njegova humoristična
predavanja, ki jih je imel v več kot 400 bol-
nišnicah pred več kot 50.000 ranjenci in
bolniki južno-zapadne fronte, vzel na znanje
in je g. direktorju Hofbauer najboljšo zahva-
lo izjavil.

Linhart. Ime Linhart mora jako lepo zvesti, zlasti za pobožna ušesa klerikalno-jugoslavskih politikov v Mariboru. Kajti „Straža“ v zadnjih dveh številkah to ime tolikokrat omenja, da si ga mora že vsak njenih prijateljev in čitateljev za vse čase zapomniti. Linhart, Linhart, Linhart... Druzega ne najdemo zdaj v „Straži“. Seveda je to našemu sodniku Linhartu v veliko zabavo; in v teh resnih časih je zabava tudi nekaj vredna. Kako ponosen bi bil n. p. naš prijatelj Miha Brenčič, ko bi ga „Straža“ poslala polovico tolikokrat imenovala, kakor Linharta. Ali za Brenčiča se „Straža“ ne zmenja. Menda zato ne, ker se — kakor piše „Straža“ sama — „vsa Slovenska tiskovna predstava“ Linhartom... Zdaj pa poročamo cenjeni tovarišici „Straži“, da se ponavlja v par številkah tudi krstno ime našega urednika: Karl. To bo fino, ako se bo čitalo v „Straži“: Karl, Karl, Karl, Karl.

Detemor. Iz Maribora se poroča: Vihar Franc Halič iz Zierogga našel je v studencu v cunje zavitega otroškega mrliča, ki je moral že dva ali tri mesece v vodi ležati. V neki koči je maja meseca 22-letna Marija Stern iz Loke nekaj časa bivala. Bržkone je dekla tam porodila, in v studenec vrgla in potem brez sledu okraja izginila. Oblast dozdevno detemorilko sledi.

Roparski umor. V okolici Slov. Bistrice našli so v neki koči mrtvega kočarja Antona Kobala z bajonetnim sunkom v vratu. Mrtvec je oropal 600 kron gotovine, eno keso, 5 kil pšenične moke, svinjsko meso in roparskega umora se dolži Gregorja Kator iz konjskega okraja, ki je zdaj kot domovojnik na dopustu. Mariborska policija je v mestnem parku aretirala in sodnji oddala.

Graški „Arbeiterwille“ smatral je potrebnim, da napade „Stajerčevo“ stranko zaradi nedeljskega shoda. Prepričani smo, da je došlo do notico spisal kak slovensko-klerikalni fantazist, ki nanešava svoje smeti v socialno-demokratske liste. Kajti iste fraze, kakor v listu „Arbeiterwilleja“, je bilo čitati v „Slovenskem“. To nas seveda prav nič ne vznemirja. Kajti stvar „Arbeiterwilleja“ samega je, ako ne biti nekaka trobenta „jugoslovanskih“ politikujočega faršta.

Vas Vinica pogorela. Iz Ormoža se poroča: Predpretekli terek popoldne izbruhnil je v nekem poslopju hrvatske vasi Vinica ogenj; vsled hudega vetra in suše je v kratkem času stala skoraj vsa vas v plamenih. Med 40 poslopjij z vsemi zalagami žitja in mrve je pogorelo. Škoda posestnikov je ogromna; nje nasproti pa stoje le male zarovalne svote.

Iz bojišča se nam piše: „Dragi „Stajerc“! Prvo se ti zahvaljujemo vsi spodnjestajski prijatelji, da tako pridno prihajaš k nam na to veliko gorovje. Ti nam napraviš veselje, ko pripraviš k nam. Hitro vzamemo vsak svoj list in Te čitamo. Ti nam napraviš veselje in pisma naših starišev posebno pa od naših prijateljev, na katere noč in dan mislimo. Zato pozdravljamo Tebe „Stajerc“ in naše stariše, brate in sestre, posebno pa naša dekleta. Anton Pulko, doma pri Ptuj, Stefan Zavec iz sv. Barbare pri Ptuj, Gregor Špregar iz Komjace, Podovratnik Anton iz Lepe njive pri Mozirju. Vsi služijo pri ldst. inf. batalj...“

Pod vlakom. Iz Maribora se poroča: Pred nekaj dnevi hotel je pismošola Ludvik Šehunko iz Sv. Ilje skočiti v Spielfeldu na vlak, ki se je ravno odpeljal. Nesrečnež se izdrsnil in prišel pod kolesa, ki so mu meso nogo odtrgala. Prepeljali so ga v graško deželno bolnišnico.

„Slovenski narod“ glasilo t. zv. slovenske inteligence, ki leži zdaj seveda na kolenih pred političnimi popi, je zaradi našega shoda v omedlevo padel. Zato je napisal „higienično“ vest, da je bil naš shod „največja nesramnost v celi svetovni vojni“. No, no, gospodje, o nesramnosti vaši stranki pač ni treba govoriti. Nesramno je bilo, da je „Slovenski narod“ neposredno do vojne z vso strastjo podpiral srbsko strast, da je prinašal do-

pisane, skrupucane v kraljevo-srbskem uradu v Beogradu, da je bil glasilo rusofilskega Hribarja. Nesramnost je, ako hoče ta list zdaj govoriti o patrijotizmu, ko se vendar iz vsake njegove vrstice čita duh sovražstva proti Avstriji. Ako treba, povedali bomo še nekaj nesramnosti „liberalne“ gospode, ki pa danes itak nič več ne velja, ker je zlezla Korošcu med škrice...

Iz vlaka padel. Iz Ptuja se poroča: Konduktor G. Kobli iz Velike Kaniže, ki je peljal tovorni vlak št. 282. padel je med vožnjo iz Ptuja proti Pragerhofu neposredno pri Ptuj od vlaka in je bil takoj mrtev, ker mu je glavo odtrgalo. Mrliča nesrečneža so prepeljali v Hajdino in ga tam pokopali.

Mrlič v vodi. Iz Ptuja se poroča: Na levem bregu Drave ob mestni plinarni so našli nekega ženskega mrliča. Truplo je bilo že tako segnuto, da se ni moglo ničesar doznati. Mrlič je ležal že 3 tedne v vodi.

Sleparija pri živinski kupčiji. Posestnik Johan Hajnšek in hlapec Johan Anderlič bila sta aretirana in okrajni sodnji v Rogatu izročena, ker sta že dalje časa pri živinski kupčiji hudo sleparila. Pravila sta kmetom pri ogledovanju živine, da je ista jako močno bolana in da se jo bode moralo kmalu zaklati. Kmet je potem vedno v velikem strahu Hajnšku živino za ceni denar prodal. Anderlič pa je dobil kot mešetar dobro plačo. Živino sta prodajala potem po visoki ceni v Celje.

Vjeta Italijana. Iz Celja se poroča: Tukajšnji finančni rešpicijent g. Anton Fabian vjel je na okrajni cesti v Laporje dva italijanska vojaka, ki sta bila pobegnela iz vjetniškega tabora v Mauthausenu na Zgornje-Avstrijskem. Bila sta že več kot en teden na begu in sta se prehranila le s sadjem. Hotela sta čez Kranjsko in Primorsko v svojo domovino oditi.

Mrlič v Dravi. Dne 6. avgusta potegnili so v Mariboru vojaki nekega ženskega mrliča iz Drave. Poskusi oživljenja so bili brezuspešni. Doslej je nedogano, ali se gre za samomor, ali pa se je zgodil kak zločin.

Vrnitev iz Avstralije. Iz Maribora se poroča: 25-letni Anton Zidar iz St. Vida pri Grobelnem zapustil je leta 1908 svoj rojstni kraj. Živel je potem kot rudar, sluga, portir, mehanik itd. na Nemškem, v Italiji, Ameriki, Indiji in drugih deželah. Leta 1914 pa ga je v Neuseelandu v Avstraliji vojna presenečila. Hoteli so ga v Avstraliji internirati; vsled tega je pobegnil. Ali na nekem oceanemskem parniku so ga vjeli in v neki angleški regiment uvrstili. Kot angleški vojak udeležil se je bojev v Dardanelih. Tam je bil ranjen in so ga odposlali najprej v Egipt, pozneje pa nazaj v Neuseeland. Tam se mu je posrečilo, pobegniti na nekem nevtralnem parniku v Ameriko. Po dolgi in težavni potovalni doživljajih prišel je konečno na Holandsko in potem preko Nemčije v Avstrijo. V Celju naznanil se je vojaški oblasti, ki ga je pridrla mariborskemu strelskemu regimentu.

Iz Hajdine pri Ptuj se nam piše: Mi Hajdinčani v splošnem nismo bili nikdar pristaši „Stajerca“. Svoj čas smo res mislili, da je „Stajerc“ le hudobni nasprotnik Slovencev in nemškutarski hujskač. V vojni so se nam seveda oči odprle. Videli smo takoj, kje je pravo srce za našo avstrijsko domovino in te domovine seveda nikdar nismo hoteli in jo tudi v bodoče ne bomo izdali. Saj so vendar tudi naši sinovi in bratje v strelskih jarkih ter branijo s svojimi trupli sovražnikovo vohod... Preteklo nedeljo smo bili mi Hajdinčani v prav velikem številu na zborovanju „Stajerčeve“ stranke. Poslušali smo mirno govornike in po pravici rečemo — dopadlo se nam je! Mi nismo slišali niti ene besedice proti Slovincem; nasprotno, g. Linhart je naše vojake, katerih hrabrost je tako velika, lepo hvalil, tako da so nam stopile solze v oči. Jugoslovanske države, ki bi nas spravila skupaj s kraljemorilskimi Srbi, pa res tudi mi ne bomo. Mi smo pošteni Slovenci in hočemo ostati na Stajerskem in v Avstriji! Zato smo tudi vsi vzdignili roke, ko se je sklepala brzojavka za našega premilostnega cesarja. Zdaj pa čitamo „Gospodarja“ in „Stražo“ — v naši fari je še nekaj naročnikov teh listov — in v teh časopisih se nas nakrat psuje za „šnoparje“ in „nemčurje“ in bogve kaj še vse. Vse kar je prav! Mi smo pošteni ljudje, pošteni slovenski kmetje in ljubimo cesarja in Avstrijo. Zato pa naš ne sme nikdo psovati za „šnoparje“ in „nemčurje“. Pri politični gospodi v Mariboru se morda več šnopsa popije, kakor pri nas hajdinskih kmetih. To pač ni noben greh, da hočemo cesarju in Avstriji zvesti ostati... Cenjeni „Stajerc“! Tvoje zborovanje nam je šele oči odprlo in „jugoslovanska“ gospoda pri nas ne bode imela nobene zaslombe več. Kdor je za cesarja in Avstrijo, s tem bomo šli tudi znanprej. „Šnoparji“ pa se naj le zbirajo okoli „jugoslovanskih“ listov. Z Bogom!“ (Sledijo podpisi.)

Kdo pa hoče jugoslovansko državo? Slovensko časopisje se šopiri tako, kakor da bi res vso slovensko in hrvatsko ljudstvo ne imelo zdaj druge skrbi, kakor hrepneti in strmeti po jugoslovanski državi. Kdo pa jo v resnici hoče? Par slovenskih in hrvatskih politikov, ki se bratijo s Srbi, ki so jih celo Čehi iz Prage z mokro cunjo spodili, ki imajo v ljudstvu le toliko „zaslombe“, kolikor se jo da plačati z gotovim denarjem in kolikor se je da doseči s terorom, z nasiljem, z izrazno prižnice. Pretežna večina slovenskega in hrvatskega naroda se zgraža nad jugoslovanskim rogoviljenjem. Za jugoslovansko državo se pa poleg teh širokoustnih politikov zavzemajo edino še — v London pobegneli češki veleizdajalec Masaryk, v Italijo dezertirani slovenski poslanec Gregorin in ednaki čedni bratci. Za jugoslovansko državo se zavzemajo edino še Angleži in Rusi in Srbi, torej sovražniki Avstrije, s katerimi stojimo ravno v najkrvavejši vojni. Ti ljudje zahtevajo jugoslovansko državo, ker mislijo ravno Avstrijo premagati in zdrobiti. In iste cilje kakor ti naši sovražniki, zasledujejo in slovenski in hrvatski politiki, ki pridigujejo za jugoslovansko državo!

* * *

Strupena kača. V gozdu na gori Sv. Ožbalta pri Celovcu nabirala je žena nekega železničarja jagode. Pri temu jo je neka strupena kača picila. Njeni otroci so našli nesrečno ženo drugo jutro mrtvo.

Nezgoda. 11-letni delavčev sinček Florijan Pečnik v Sv. Rupretu pri Celovcu polil se je z vrelo juho. Bil je tako hudo opečen, da so ga morali v deželno bolnišnico odpeljati.

Smrt v jezeru. Dne 29. p. m. kopala se je 82-letna posestnikova hčerka Ana Huber z dvema prijateljicama v Ossiaškem jezeru. Nakrat je Huber izdrsnila in potegnila i svoji prijateljici seboj v globočino. Ena se je zamogla sama s plavanjem rešiti; drugo pa je rešil kovač Johan Wucherer iz Beljaka. Ano Huber pa so zamogli le kot mrliča iz vode spraviti. Bržkone jo je zadela vsled strahu srčna kap.

Detemor. Zaradi suma detomora se je pričela zoper Marijo Wutte sodnijska preiskava. Dne 31. julija je namreč v Friesachu porodila nezakonskega dečka, katerega so potem mrtvega iz stranišča potegnili. Ona pravi, da je hotela v porodnišnico v Celovec odpotovati. Preiskava bode dognala, kaj je na tej stvari.

Požar. Vsled nepredvidnosti učencev nastal je v Celovcu v hiši št. 31 Kaiser Wilhelm Platz požar, ki je posegel takoj na vso podstrežje. Gasilci so v težkem delu zamogli komaj ogenj omejiti. Plamen ni zažogel močne plehnate strehe predreti. Zanimivo je, da je to najstarejša hiša v Celovcu; pred stoletji bila je lovski grad, ko so se še gozdovi in močvirja do Celovca razširjali.

Požari v okolici Celovca. Iz Celovca se poroča z dne 3. t. m.: Včeraj popoldne pogorela je neka mala hišica ob Glani v bližini Sv. Petra. — Istotako je pričela goreti šotina plošča pri gostilni Ottowitz ob Vrbskem jezeru. Ogenj se je v šoti razširil, dokler ga niso gasilci po mnogournem delu

vstavili. — Za Ebentalom so iskre od železniskega vlaka povzročile v gozdovju grofa Goebela gozdni požar.

Mladi vlomilec. Vkljub svoji mladosti že predkaznovani postopač Valentin Schrott iz Grafenstein na bil je aretiran pod njim sumom, da je v hiše dra. Polandra in barona Solla v Klopeinu vlomil, pri čemur je bil prepočen. Mladega lopova so oddali celovski deželni sodniji.

Brezlična zveza med Ameriko in Japonsko. Namera, ustvariti brezlično zvezo okrog čelga sveta, se deloma že v kratkem uresniči. Med Kalifornijo in Japonsko se ustvari taka zveza že zdaj. Dolga bo od Marshal-Bolinasa pri San Francisku do Fubašija na Japonskem 11.000 km.

Poneverjenje pri agrarni banki v Budimpešti. Šele 18 let stara uradnica Gisa Gruber je dogovorno s svojo sestro Ilono pri Agrarni banki v Budimpešti pri oddaji neke poštna nakaznice poneverila 50.000 K. Punici sta od tega denarja v par dneh zapravili 8000. kron; 42.000 K je policija še pri njih našla.

Privatne zgradbe v Pragi vstavljenje. Vsi zidarski popjetniki v Pragi so dobili ukaz, da moraja takoj vstaviti vse privatne zgradbe. Zajedno so pozvani zidarji v vojaško službo.

Koliko je beguncev. Po statistiki notranjega ministerstva je beguncev, najbrže samo takih, ki uživajo podporo ali žive po barakah, po stanju 1. junija 421.000, med temi 177.745 židov.

Hrepenenje po krompirju. V Stemmersdorfu pri Dunaju so orožniki zaprli 16 oseb, ki so na poljih kradle krompir. Takih je pri nas tudi dosti.

Dekleta, ki so hotela na fronto. Iz Sege-dina so se odpeljali vojaki na fronto. Na kolodvoru je bilo vse polno žensk, mladih in starih, ki so se poslavljale od vojakov. Vlak je odšel, na prihodnji postaji pa so se sprevodniki ne malo začudili, ko so dobili zadnji voz vlaka poln deklet. Povsem neopaženo so bila vstopila v vlak. Ukazalo se jim je, naj takoj izstopijo. Dekleta so izstopila. Na prihodnji postaji so dobili sprevodniki zadnji voz zopet poln istih deklet. Zvite punice so bile namreč pač izstopile na eni strani voza, ali šle so okoli in vstopile na drugi strani. Sedaj pa so železničarji obkolili voz in dekleta niso mogla več za svojimi fanti nadaljevati poti na fronto.

Ruski carizem je bil drag. Na Ruskem seveda do revolucije ni smel nihče vprašati, kako je z dohodki carja in njegove družine. Letni dohodki ministerstva cesarskega dvora so znašali, kakor se je zdaj izkazalo, nad 42 milijonov rubljev. Izdalo se je 867.000 rubljev za gospodinjstvo carske družine, 2.400.000 rubljev za vzdrževanje carskih palač v Petersburgu, 1.170.000 za vzdrževanje Petergofa, 1.935.000 za vzdrževanje Carskega Sela, 1.445.000 za vzdrževanje Gačine, za dvorni maršalski urad 1.619.000 rubljev, za konje in garaže 1.838.000, za carjeve love 345.000 itd. Zdaj je Rusija rešena teh stroškov in seveda še mnogih drugih.

Poučni kurz za vodje mladine. C. kr. štajersko namestništvo nam piše: V času od 21. do 25. avgusta bode se opravljati na Dunaju poučni kurz za vodje mladine. Ta naprava ima namen, osebe, katere so že delovale z uspehom na polju domovinske izgoje (vojna priprava mladine) kot vodje mladine s primernim praktičnim in teoretičnim poukom za njih nadaljše delovanje kot vodje mladine bolj izobraziti in je sočasno usposobiti k opravljanju sličnih poučnih kurzov v posameznih kronovinah. Opravljanje kurza je tako naklepano, da obstoji navodilo na prvem mestu v praktičnih poskusnih predavanjih o posameznih, zlasti težkih slogih domovinske izgoje. Kaj pa se v kratkem na razpolago danem času ne more, praktično pokazati, bode predmet teoretičnih predavanj, pri katerih se dalje bode kar mogoče tudi razmotrivala celota vprašan domovinske izgoje. Udeležencem se se vendar ne more ponujati stroškovni donesek iz državnih sredstev. Kurz se bode zahajal dne 21. avgusta s. l. ob 8. uri predpoldan v veliki sejni dvorani d. av. trgovske in rokodelske zbornice na Dunaju 1. Stubenring 8—10 (nasproti c. in kr. vojnemu ministerstvu), kjer se bode naznanil daljši spored kurza. Vsem udeležencem kurza bode izučbo v poučnem kurzu potrdil III. oddelek ministerstva za domobranstvo.

Spominski list. Svet c. kr. štajerskega namestništva za vojaško pripravo šoli odrasle mladine nam piše. Tesno-duševno okrepčenje šoli odrasle mladine. Velike naloge bode nam vsem ponujal čas po vojni. Obnovitev naše prejšnje gospodarske moči, obnovitev

našega čelga narodnega živola bode zahteval zdrave in krepke moči tako nujno, kakor nikdar prej. Le močni rod bode tem nalogam kos. Taki rod ne more vendar postati mahom. Mora se vestno izgojiti in izobraziti, da bi postal rod, kateri ni le kos službi v vojski, ampak tudi zahtevam državljskega živola. Čas o tem, za četi je prišel. Gre se za to, bodoči rod z odgojno ljubeštvjo razvijati, iz mladine vse zmožnosti izčrpati in iste metodnično, v prid celote k razvoju spraviti. Trije načela naj so pri odgoju mladine merodajna: Prvo je odgoj k telesnemu in duševnemu zdravju. Ta bode podlaga, na kateri se more državljanska in vojaška sposobnost močno razvijati. Daljši cilj je pouk v domovinskih zgodovini, izpodbijanje domoljubne misli in državljanske zavednosti in edinstvi. Konečno naj se izpodbuja misel za naravo in za praktični razgled sveta. Mladina naj ima jasne oči, jasno sodbo o rečeh in dogodkih praktičnega živola, in se naj navadi k samostojnemu opazovanju in k doslednemu dejanju. Za telesno okrepčenje smatra se vojaška priprava kot primerna, vendar le z namenom, učiti mladino red in disciplino, in katera naj nikdar ne bodi sukanje ali vojaška igra. V mnogih krajih imamo že družbe, kakor telovadna in športna društva, mladinske brambre, sterske družbe, itd., katere so se že ob času mira za slične namene pogajale. Njih sodelovanje v okviru danih načel je naša resna želja, njih podpiranje in oživljenje ponuja obširni obsežek delavnosti. V drugih krajih bode treba nove ustanovitve povzročiti. Natančnejši spodbodi bode se izdali potom političnih oblasti. Pričakujemo od čelga občinstva sporazumno delovanje pri tem naporu za tako visoke namene. On bode našemu ljudstvu in domovini v blagoroden.

Oproščenje črnovojnikov. Vojno ministerstvo je pooblastilo politične oblasti, da smejo črnovojnikom, ki so vložili prošnje za oprostitev od črnovojniške službe, dovoljevati 6 tednov čakati na rešitev prošnje na svojem mestu, v izjemnih slučajih pa še 4 tedne. To določilo je bilo veljavno že pred kontrolno akcijo, ter je veljavno tudi po kontrolni akciji, toda ministerstvo odločno zahteva, da se čakalna pravica na prošnje, vložene neposredno pred potekom oprostivne, ne dovoljuje. Kdor prosi za podaljšanje oprostivne, naj prosi več tednov, toda vsaj 14 dni pred potekom oprostivne.

Cernovice. Podobno gnezdu lastavice leži na visokem griču mesto Cernovice. Trikrat so bili Rusi že v tem mestu, a so se morali umakniti. Pod gorjo, na kateri leže Cernovice, šumi reka Prut, čez katero sta zgrajena dva mogočna mosta. Gredeč z državne ceste navkreber v mesto, je najprej videti male hiše, katerim se pridružujejo potem večje in večje, ki se strnejo v lepo, živahno mesto. Središče mesta je trg, v kateri se izteka osem ulic in kjer stoji mestna hiša z visokim stolpom. Ker je v Cernovicah vse polno Židov, je kavarniško življenje jako razvito. Zgodovina Cernovic ni preveč stara. Leta 1408. je bil tu le carinski urad za trgovce, ki so vozili svoje blago v Moldavo. Potem so se tod naselili Nemci, a mestec je bilo brez pomena do leta 1775., ko se je Avstrija polastila Bukovine. Mesto je imelo svoj zgodovinski dan leta 1823., ko sta ruski car Aleksander I. in avstrijski cesar Franc I. prišla s sijajnim spremstvom na sestanek.

Krapina-Toplice zdravi giht revma išias
(Hrvatsko)
Pojasnila in
prospekt gratis.

Zadnji telegrami.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 8. avgusta. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Severno od Focsani boreče se nemške čete razširile so vkljub ljutemu sovražnemu protisunku svoj predvčerajšnjem doseženi uspeh. Proti Siebenbürgenu zapričeta rumunsko-ruska razbremenilna ofenziva izrazila se je zopet v večih brezuspešnih posameznih sunkih ob Putni in potoku Kasinu. Severno od György-Tölgyesa polastile so se avstro-ogrske sile večih od sovražnikov ljuto branjenih visočin. V Bukovini in vzhodni Galiciji potekel je včerajšnji dan razmeroma mirno. Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 8. avgusta (W.-B.) Iz vlikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Ob flandrijski bojni fronti se je ognjeni boj v raj zopet do velike ljutosti povišal. V oddelkih obrežja sunili so Angleži ponoči po bobeskem ognju z močnimi silami od Nieupert proti severu in severnem vzhodu. Bili so v bližinskem boju nazaj vrženi. Med Drajbankom in Freezenbergom vodi je sovražnik po nastopu teme opetovano močne delne napade proti našim črtam. Tukaj je bil povsod z velikimi izgubami zvrnjen. V Artoisu živahno ognjeno delovanje med kanalom La Bassée in Scarpe. Angleški poizvedovalni sunki proti večini oddelkom te fronte so se izjalovili. — Armada nemškega prestolonaslednika. V večernih urah oživel se je ogenj ob Chemin des Damesu. Na vzhodnem bregu Maase so vdrlle naše čete v močno utrjen gozd Courrieres in pripeljale nekaj vjetih seboj.

Vzhodno bojišče. Fronta nadvode Jožefa. V gozdnih Karpatih vzhodno avstro-ogrski regimenti v naskoku več ljuto branjenih gorskih viškov. Južno od Kasnului in severno klostra Lepsa bili so rumunski napadi odbiti. — Armada Mackensen. Na mestu vloma v sovražne črte severno od Focsani se je ljuto borilo. Razširili smo svoj uspeh. Rusi in Rumuni peljali so močne, ali brezuspešne protinapade, katerih se je z vjetimi 12 sovražnih regimentov dognalo.

Prvi generalkvartirnojest
Ludendorff.

Težki angleški poraz — Uspehi na vzhodu.

W.-B. Berlin, 8. avgusta. Dneve se pričakovani angleški napad ob obrežju pričel je v noči od 8. avgusta pri Nieupertu. Napad je bil povsod z velikimi izgubami odbit in je končal s težkim angleškim porazom. Sovražnik pustil je veliko število padlih na bojišču. Na dosedanem bojnem ozemlju pri Ypernu poskusili so Angleži z delnimi napadi svoje črte izboljšati. Vsi poskušeni napadi so se izjalovili vkljub temu, da Angleži močne sile brezohizirno vporabili. V postojanke so ostale popolnoma v naši roki.

Ob gališko-ruski meji kakor tudi v vzhodnem kotu Bukovine je poln zaj nespremenjen. Ruska karpatska fronta se razdroblja polagoma pod pritiskom Avstro-Ogrov. Južno Bystrice smo več visočin naskoku zavzeli. Po krepki artiljerijski pravi napadeli je sovražnik dne 7. avgusta ob 9. uri zvečer ljuto severno od doline Kasinu. Napad se je pa pod najtežjimi sovražnimi izgubami izjalovil. Istotako so izjalovili močni protinapadi severno od Focsani, kjer so zavezniki na zapadnem bregu Sereta naprej prodirali.

Cesar v Cernovicah.

K.-B. Cernovice, 6. avgusta. Cesar, ki je 4. avgusta popoldne odpotoval z Dunaja, je došel 5. avgusta opoldne v Bednarov, koder se je peljal v Kolomejo. Cesar je poveljal v Kolomeji armadnega poveljnika generalnega polkovnika Kriteka, ki mu je poročal o izredno ugodnem operativnem položaju armade. Nato je cesar sprejel vojaškega ministra Schuberta o razmerah preskrbe. Včeraj je cesar v krogu častnikov, ki bivajo v Kolomeji. Dne 6. avgusta jutraj se je odpravil dalje v Cernovice.

Na deželni meji je vladarja pričakoval voditelj deželne vlade dvorni svetnik gr. Ezdorf. Okoli 9. ure se je cesar pripeljal v Cernovice. Tu sta se cesarju javila zmagoviti armadni poveljnik generalni polkovnik Kövesz in poveljnik skupine podmaršal bini. Cesar se je z iskrenimi besedami zahvalil armadnemu poveljniku, ki je osvojil mejo Ivangorod, Belgrad, Cetinje, Drač in Asijski pomnožil za novo in najdragocenejšo ter